

HONORIS CAUSA

Lamin Yamal

Divuit anys, fill d'immigrants, nascut a un barri marginal, estudis no precisament universitaris, li agraden les coses que brillen, les que no brillen també se les compra de dos en dos. És futbolista, un bon futbolista però algú el vol convertir en Déu. Una llàstima per ell i per nosaltres perquè no se'n sortirà.

Inexplicable la necessitat que tenim dels déus. Ni Crist creu en Déu, les esglésies s'han convertit en escenaris de cerimònies pomposes, batejos, casaments, enterraments... No hi ha gent resant, molt poca. Però ens passem el dia creant éssers superiors. Els necessitem per poder criticar-los probablement. Som més estranys que una calentura.

Aquests noi, en Lamin, tenia tots el números per dur una vida anònima, de treballador manual o de raper o de bandarreta espavilat, però la toca bé, la pilota la toca bé i va tenir la sort d'entrar en un club de futbol gran, dels que a part de camps per entrenar tenen també personal que intenta educar als més joves. Mai més no podrà ser un personatge anònim. Les coses li aniran millor o pitjor però sempre seran les coses del

Lamin, el futbolista, el gran futbolista, el recordes?

Més enllà, és un nano de divuit anys, saturat d'aurèola, amb la capacitat personal que ja tenia en l'anonimat, ni menys ni gairebé més. Com a bon jove, molt probablement ell sí es creu Déu. Per què no si milions de persones l'aplaudeixen i l'alaben i potser li resen. Descobrir que no és diví probablement li resultarà un cop més fort que una entrada al mig de la cama, però a la llarga serà el que li permetrà viure amb cert equilibri. Esperem.

De la mateixa manera que hi ha promotors de la santedat decidits a elevar als altars a qualsevol personatge per qualsevol cosa, hi ha també el que es dedica a enderrocar estàtues. El Lamin ja és un dels seus objectius. El seu aniversari ha estat el tret de sortida. Des d'aquell dia els enderrocasants ja han criticat la seva festa, les seves maneres, el luxe que exhibeix, el que cobra, el seu dorsal. De seguida, a la tercera falla futbolística diran que no és el que deien que era i l'intentaran enfonsar amb sistemàtica voluntat.

No estem bé amb els déus. No ens hi trobem còmodes.

Mentre això passa, el Barça, un club de futbol ja té un nou ídol i un nou màrtir.

